

ת"פ 59192/02/18 - מדינת ישראל נגד ש"ש - ענינו הסתיים, לב"א

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 59192-02-18 מדינת ישראל נ' ש' ואח'

בפני
בעניין: כבוד השופט איתן כהן
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. ש"ש - ענינו הסתיים
2. לב"א

הנאשמים

גזר דין - הנאשמת 2

כללי

1. הנאשמת 2 (להלן גם: "**הנאשמת**") הורשעה על פי הודאתה ובמסגרת הסדר טיעון בתקיפת שוטר בנסיבות מחמירות לפי סעיף 1274(1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**"); באיומים לפי סעיף 192 לחוק; ובהפרעה לשוטר לפי סעיף 275 לחוק.

2. במסגרת הסדר הטיעון שנכרת בין הצדדים הוסכם שהנאשמת תודה ותורשע בכתב אישום מתוקן. אשר לעונש נקבע שהצדדים יטענו באופן חופשי.

כתב האישום המתוקן

3. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 25.04.2017 בשעות הלילה המאוחרות התקבל במשטרה דיווח על רעש בלתי סביר הבוקע מדירת מגורים ברחוב גרוסמן בירושלים. אל מקום האירוע הגיעו שוטרים שרשמו דוח בגין הקמת רעש, והזהירו את הנוכחים לבל ימשיכו במעשיהם. במקום האירוע נכחו הנאשם 1 (להלן גם: "**הנאשם**") והנאשמת 2 שהם אח ואחות, וכן אחרים שזהותם אינה ידועה. כ-20 דקות לאחר שעזבו השוטרים את המקום, התקבל דיווח נוסף על רעש בלתי סביר מאותו מקום. אל מקום האירוע הגיעו שוטרים עקיבא בלום, דורון ברוך, נאייף עבדאללה, ולריה חייפץ, סלומה מואטי ודניאל פרלה אבוקסיס (להלן: "**השוטרים: עקיבא, דורון, נאייף, ולריה, סלומה, דניאל**" או יחד: "**השוטרים**"). השוטרים הגיעו למקום כדי להתרות בנוכחים בשנית להפסיק את הרעש ולהשיב את השקט על כנו. כאשר הגיעו השוטרים אל מקום האירוע נתקלו תחילה בסירוב לפתוח את דלת הדירה. בהמשך לכך, משפתחו הנוכחים את הדלת, השתוללה הנאשמת, קיללה והפריעה לעבודת השוטרים. הנאשם אף הוא הפריע לעבודת

השוטרים. השוטרים ביקשו מהנאשמת להזדהות, וזו סירבה בתחילה, אולם לאחר מכן מסרה לשוטרים את תעודת הזהות שלה. הנאשם אף הוא סרב להזדהות ולא הציג לשוטרים את תעודת הזהות שלו. נוכח סירובם של שני הנאשמים להזדהות הודיעו השוטרים לנאשמים שהם עצורים. מששמעה זאת הנאשמת, איימה על השוטרים באומרה: **"מי שיגע באחי אני אשב עליו בית סוהר"** ועמדה חוצץ בין השוטרים לנאשם. השוטרת סלומה ודניאל תיעדו את המתרחש במקום האירוע באמצעות מכשיר הטלפון הנייד של השוטרת סלומה. בשלב כלשהו התקרבה הנאשמת אל השוטרת סלומה, צעקה עליה ודרשה ממנה להפסיק לצלם ולמחוק את הסרטונים שצולמו. השוטרת סלומה העבירה את המכשיר הנייד לשוטרת דניאל. משראתה הנאשמת שהשוטרת דניאל ממשיכה לצלם, התקרבה אליה, העיפה את המכשיר הנייד מידה וסטרה לה בפניה. בעקבות מעשיה של הנאשמת ניזוק המכשיר הנייד. בשל מעשי הנאשמת, הודיעו לה השוטרת דניאל וולריה שהיא עצורה וניסו לאוזקה. בעת מעצרה הבחין הנאשם בנעשה ועמד חוצץ בין הנאשמת לשוטרת, כדי לסכל את מעצרה. השוטרים נאיף ודורון נחלצו לעזרת השוטרת וסייעו להן במעצר. הנאשם נעצר ובעת שהשוטר נאיף הובילו לניידת - הקניט אותו באומרו: **"תוריד את האזיקים אם אתה גבר"**, **"אתה עושה ככה, כי אתה ערבי"**.

הנאשמת הורשעה על שבמעשיה תקפה שוטרים כשהתקיפה קשורה למילוי תפקידם כחוק, במטרה להכשילם או להפריעם מלמלאו; איימה על עובדי ציבור בפגיעה שלא כדין בגופם במטרה להפחידם או להקניטם; ועשתה מעשה בכוונה להפריע לשוטר כשהוא ממלא את תפקידו כחוק או להכשילו בכך.

תסקיר שירות המבחן

4. תסקיר שירות המבחן הוגש ביום 12.12.2019. כדי לשמור על צנעת הפרט של הנאשמת אפרט את עיקרי הדברים בלבד.

התסקיר סוקר את הרקע האישי, המשפחתי, התעסוקתי של הנאשמת. על פי התסקיר, הנאשמת בת 30, נשואה ואם לשלושה ילדים בגיל 1-5. הנאשמת מטפלת בבנה התינוק בביתה, ומטופלת מדי יום באשפוז יום פסיכיאטרי על רקע פוסט טראומה ודיכאון. הנאשמת תיארה בשיחותיה עם שירות המבחן ילדות קשה ומורכבת, שכללה התפרצות של סכיזופרניה אצל אמה אשר בעקבותיה אושפזה האם למשך מספר חודשים, וכן אלימות והתפרצויות זעם מצד אביה, על רקע שימוש אינטנסיבי באלכוהול. בהיותה בת 7 עברה אירוע טראומטי אשר לא טופלה בעקבותיו. לנאשמת 12 שנות לימוד והיא בעלת תעודת בגרות חלקית. לאחר שחרורה מצה"ל עבדה במספר עבודות מזדמנות, חזרה בתשובה, ובגיל 23 נישאה.

אשר למצבה הנפשי, הנאשמת תיארה כי מאז לידת בנה הצעיר היא חשה דכדוך וחרדות, קשיי תקשורת, קשיי שינה וניתוק מסביבתה החברתית. לפני מספר חודשים פנתה לרופאת המשפחה אשר הפנתה אותה לאבחון פסיכיאטרי במסגרת קופת החולים. לפני כחודש הופנתה לטיפול באשפוז יום פסיכיאטרי, שם אובחנה כסובלת מפוסט טראומה ומדיכאון והחלה בטיפול תרופתי. כן שולבה בטיפול פסיכולוגי פרטני וקבוצתי.

לנאשמת הרשעה אחת משנת 2009 בבית דין צבאי בגין הפרעה לשוטר צבאי והחזקה או שימוש בסמים.

בהתייחס לעבירה הנוכחית, הנאשמת הביעה חרטה ובושה על מעשיה, ביטאה אמפתיה כלפי השוטרת הנפגעת וקיבלה אחריות מלאה על המעשים. הנאשמת מסרה שבאותו ערב הגיעה נסערת לבית אחיה לאחר ריב עם בעלה, ושם פגשה בחברים ושתתה לשכרה. מסרה שנלחצה מהסיטואציה שנוצרה במקום ומהאפשרות שאחיה ייעצר, וניסתה להגן עליו. הנאשמת הכירה בכך שפעלה מתוך חוסר שיקול דעת בהיותה שיכורה. עוד הוסיפה שמאז האירוע הפסיקה לשתות אלכוהול ושינתה את דרכיה.

כגורמי הסיכון להישנות העבירות, צוין שהנאשמת חוותה ילדות קשה וטראומטית ואובחנה כסובלת מבעיות פסיכיאטריות הנובעות כפי הנראה מאירועי העבר. עברה המורכב הוביל ליצירת דפוסים הגנתיים של חשדנות וקושי במתן אמון, וכן דפוסים אימפולסיביים העלולים לבוא לידי ביטוי בקווים אלימים. כגורמי סיכון נוספים צוינו: קושי בוויסות דחפים; קושי לבטא את רצונותיה ותחושותיה באופן נורמטיבי; חוסר יציבות נפשי; נטייה לשימוש באלכוהול, לעיתים.

כגורמי סיכוי להימנעות מביצוע עבירות, צוינו: היעדר עבר פלילי זולת הרשעה יחידה מעברה הרחוק בעת שירותה הצבאי; רצון משמעותי להעלות את חייה על מסלול תקין ומוטיבציה לנהל חיים מלאים וטובים עבור בני משפחתה; הליך של מיצוי זכויות ובחינת זכאות לקצבת נכות מביטוח לאומי שבו מצויה הנאשמת; בושה וחרטה עמוקה שחשה הנאשמת על מעשה העבירה, לצד אמפתיה כלפי הנפגעת, וקבלת אחריות מלאה על העבירה.

שירות המבחן המליץ להטיל על הנאשמת צו מבחן והתחייבות להימנע מעבירה. צוין שעקב מצבה הנפשי המורכב והפגיע, היא אינה מתאימה לשאת בשל"צ. שירות המבחן לא המליץ לבטל את הרשעתה של הנאשמת.

טיעוני הצדדים וראיות לעונש

5. **כראיות לעונש מטעם המאשימה** הוגש פלט הרשעות קודמות של הנאשמת.

6. **כראיות לעונש מטעם ההגנה** הוגש מסמך רפואי- פסיכיאטרי מיום 12.12.2019.

7. ב"כ המאשימה עתרה להשית על הנאשמת עונש בן שלושה חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר על תנאי ופיצוי לשוטרת. אשר למתחם העונש ההולם, טענה שזה נע בין מספר חודשי מאסר בעבודות שירות ועד 10 חודשי מאסר בפועל לצד מאסר מותנה, קנס ופיצוי. אשר למיקומה של הנאשמת בתוך המתחם, טענה שיש למקמה בתחתיתו. בטיעוניה הדגישה את נסיבות ביצוע העבירה ואת האלימות שבה נקטה הנאשמת וציינה לחומרה את עברה הפלילי ואת גורמי הסיכון שנמנו בתסקיר. לקולה, ציינה את הודאת הנאשמת ואת ההליך השיקומי שבו החלה.

8. ב"כ הנאשמת עתרה להסתפק בענישה צופה פני עתיד. טענה שמתחם העונש ההולם את העבירה נע בין

ענישה צופה פני עתיד ועד למספר חודשי מאסר. בטיעוניה הדגישה שהנאשמת קיבלה אחריות מלאה על מעשיה והביעה צער חרטה ובושה; שמדובר באירוע "מתגלגל" ולא מתוכנן אשר במהלכו הייתה הנאשמת מעט שתויה; שלשוטרים לא נגרמו חבלות; ושלנאשמת נסיבות חיים קשות ומורכבות והיא מנסה כיום לשקם את עצמה.

דברי הנאשמת

9. הנאשמת ניצלה את זכותה למילה האחרונה. בדבריה לפני מסרה שהיא עומדת בפני ביהמ"ש בבושת פנים והיא מצטערת על מה שקרה.

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם

10. כידוע, העיקרון המנחה בקביעת העונש הוא **עיקרון ההלימה**, דהיינו, קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, ובין סוג ומידת העונש שיוטל עליו (להלן: "**העיקרון המנחה**").

בית המשפט מצווה לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה בהתאם לעיקרון המנחה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע ובמידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

11. במקרה דנא, **הערכים החברתיים המוגנים** שנפגעו הם ההגנה על גופם, כבודם, שלווה נפשם, וחירות פעולתם של השוטרים העוסקים במלאכת אכיפת החוק ושמירת הסדר הציבורי. ובמישור רחב יותר נפגעים גם ערך חובת הציות לחוק וההגנה על שלטון החוק.

12. לעניין **מידת הפגיעה בערך המוגן**, מצאתי שבהתחשב בכך שהאלימות שבה נקטה הנאשמת לא הייתה קשה ולא הותירה סימנים על גופם של השוטרים וכך גם דברי האיום שהשמיעה כלפי השוטרים לא היו מן החמורים, הרי שמידת הפגיעה בערכים המוגנים אינה מן הגבוהות.

13. לעניין **מדיניות הענישה הנוהגת**, מצאתי שבהתייחס לעבירות דומות נוהגים בתי המשפט לגזור עונשים במנעד רחב אשר בצדו המחמיר כולל גם מאסר בפועל ממש. בין היתר, עיינתי בפסקי הדין הבאים:

רע"פ 4244/19 **טובול נגד מדינת ישראל** (26.06.2019): ביהמ"ש העליון דחה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בתקיפת שוטר בנסיבות מחמירות, ונידון לעונש של **מאסר בפועל לחודש ויום אחד ולמאסר**

מותנה. הנאשם סירב לפנות לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות. ערעור הנאשם לביהמ"ש המחוזי, נדחה. בנסיבות התיק, הגיעו שלושה שוטרים לדירת הנאשם וביקשו לעכבו לחקירה. הנאשם דחף את אחד השוטרים ובהמשך צעק והשתולל תוך שהפיל את עצמו ואת השוטר לרצפה. שוטר נוסף שנכח במקום ניגש לסייע במעצר וננשך על-ידי הנאשם בבטנו באופן שגרם לו לחבלה - נפיחות ואדמומיות. ביהמ"ש השלום קבע שמתחם העונש ההולם נע בין חודש אחד ל-12 חודשי מאסר בפועל.

רע"פ 1961/11 **שעבאן נגד מדינת ישראל** (10.03.2011): ביהמ"ש העליון דחה בקשת ערעור של נאשם שהורשע בהפרעה לשוטר ובאיומים, ונידון ל- **7 חודשי מאסר ולהפעלת תנאי של 5 חודשים**, שאותו יישא במצטבר. בנסיבות התיק, בעת שבאו שוטרים לביתו של הנאשם לשם ביצוע פקודת מאסר מטעם ההוצאה לפועל, ניסה הנאשם לברוח דרך חלון ביתו. לאחר שלא הצליח בכך, איים על השוטרים פן יעזו להיכנס לביתו או להתקרב אליו, בכך שאמר שיפגע במי שהוציא את פקודת המאסר ויהרוג את אחד השוטרים. כאשר ניסו השוטרים לכבול את הנאשם, בעט בהם כדי להשתחרר מאחיזתם. לאחר שבני משפחתו של הנאשם השתוללו במקום, הצליח הנאשם להשתחרר מאחיזת השוטרים ולברוח.

ע"פ (י-ם) 10940-09-17 **מדינת ישראל נגד סרוסי** (21.01.2018): ביהמ"ש המחוזי קיבל את ערעור המדינה על הכרעת הדין והרשיע את הנאשם בתקיפת שוטר בנסיבות מחמירות חלף עבירה של תקיפת שוטר, ובאיומים. עונשו של הנאשם, שנידון בבית משפט קמא **לצו של"צ ולמאסר מותנה**, נותר על כנו. בנסיבות התיק, הגיעו שוטרים לביתו של הנאשם עקב דיווח על אירוע של אלימות במשפחה. הנאשם איים על השוטרים תוך שהוא מניף לעברם מקל. בהמשך התנגד למעצר, דחף את אגרופו לפניו של אחד השוטרים בעת שבידו השנייה אחז את ידו של השוטר בחוזקה, לחץ על גז הפלפל ודחף את השוטר בראשו, עד אשר ניתז גז הפלפל על פניו של השוטר. כתוצאה מכך, נפלו הנאשם והשוטר על הדשא. בית משפט השלום קבע שמתחם העונש ההולם נע בין מאסר בן מספר חודשים בעבודות שירות ועד מאסר ממש למשך 12 חודשים, וסטה מהמתחם לצורכי שיקום.

ע"פ (י-ם) 33814-05-17 **פרץ נגד מדינת ישראל** (08.05.2018): ביהמ"ש המחוזי דחה את ערעורו של נאשם שהורשע בתקיפת שוטר ושנידון **לחודשיים מאסר בעבודות שירות לצד עונשים נלווים**. בנסיבות התיק, בעת ששוטר רשם דו"ח לנאשם - תפס הנאשם את ידו של השוטר, חטף מידיו את תעודת הזהות שלו והשליך אותה לשיחים תוך שאמר לשוטר: "אתה לא יודע עם מי אתה מתעסק", וכן: "אני לא בא אתך לשום מקום". בהמשך דחף את השוטר ולא אפשר לו לאוזקו. בית משפט השלום קבע שמתחם העונש ההולם את המעשים - בצדו הנמוך עומד על צו שירות לתועלת הציבור בהיקף נרחב, ובצדו המחמיר עומד על שישה חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר מותנה וקנס. ביהמ"ש המחוזי קבע שלא נפלה טעות בגזר דינו של בית-משפט קמא, הן במתחם הענישה שנקבע, והן בעונש המתאים בגדרי המתחם.

ת"פ (ק"ש) 14621-11-10 **מדינת ישראל נגד סמירניק** (09.05.2016): הנאשם נידון **לחודשיים מאסר בעבודות שירות, מאסר על תנאי וקנס**, לאחר שבמהלך קטטה שאירעה מחוץ למועדון גידף את המתלונן ותקף אותו. כשהגיעו השוטרים למקום קילל ודחף אותם.

ת"פ (חיפה) 20677-01-12 מדינת ישראל נגד מישר (04.03.2015): הנאשם הורשע בהפרעה לשוטרי, ונידון לעונש של **מאסר מותנה וקנס**. בנסיבות התיק, בעת ששוטר ערך חיפוש בביתו של הנאשם, הכניס הנאשם סם לפיו. כשביקש השוטרי מהנאשם להוציא את הסם מפיו, בעט הנאשם בשוטרי ודחף אותו. כשהשוטרי ניסה להשתלט על הנאשם, היכה אותו הנאשם בידו, שרט אותו בציפורניו והיכה אותו בבטנו. במהלך האירוע נפצע השוטרי ברגלו, נשרט בידו ונגרם לו שפשוף ביד.

ת"פ 50478-06-12 (עכו) מדינת ישראל נגד אבו סראיה (27.11.2013): הנאשם הורשע בעבירה של תקיפת שוטרי ונידון ל**צו של"צ, מאסר מותנה וקנס**. בנסיבות התיק, פעלו כוחות משטרה לפיזור צעירים שהתקהלו באזור כביש ראשי. במקום החלה מהומה, ובמהלכה קפץ הנאשם על אחד השוטרים מאחור וחנק אותו.

14. במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, נתתי דעתי לנסיבות הבאות:

א. **חלקה היחסי של הנאשמת בביצוע העבירה**; הנאשמת עברה את העבירה יחד עם אחיה, שהורשע בהפרעה לשוטרי. מכתב האישום עולה שחלקה של הנאשמת עולה על חלקו של אחיה והיא זו שהכתיבה את הטון האלים במהלך האירוע.

למרבה הצער הפכו עבירות אלימות נגד שוטרים לחזון נפרץ במקומותינו.

כשנעברת עבירה שכזו בד בבד עם איומים שמופנים כלפי השוטרים כמו במקרה דנא, נושאת העבירה חומרה מיוחדת.

תקיפת שוטרים שעה שאלה ממלאים את תפקידם על פי דין, מגלה חומרה כפולה. מחד גיסא מדובר באלימות אשר פוגעת בגופם, בשלוות נפשם, בחירות פעולתם, ובכבודם של השוטרים עצמם. מאידך גיסא, ובמישור רחב יותר, נפגעים גם שלטון החוק, חובת הציות לחוק ויכולתם של השוטרים למלא את תפקידם באכיפת החוק, בשמירת הסדר הציבורי ובהגנה על בטחון הנפש והרכוש.

לפיכך גילה המחוקק את דעתו להחמיר בעבירות מסוג זה בקובעו בסעיף 273 לחוק העונשין עונש מזערי שלא יפחת ממאסר בן חודש אחד.

הנאשמת נהגה כלפי השוטרים בבירונות אלימה ועל כן התנהגותה באירוע ראויה לכל גינוי.

צודקת אפוא ב"כ המאשימה בטענתה שיש בנימוקים אלה להצדיק החמרה בענישת הנאשמת מטעמים של גמול והרתעה.

ב. **הנזק שנגרם מביצוע העבירה**; ע"פ עובדות כתב האישום המתוקן, לא נגרמו לשוטרים חבלות גופניות כתוצאה ממעשי הנאשמת ברם אין כל ספק שהלה נפגעו מהמעשים - הן פיזית והן נפשית. אשר לנזק שנגרם לרכוש, הרי שכפי שנכתב בכתב האישום המתוקן, מכשיר הטלפון הנייד של השוטרת סלומה, ניזוק.

ג. **הסיבות שהביאו את הנאשמת לבצע את העבירה**; הנאשמת מסרה לשירות המבחן שפעלה כפי שפעלה מתוך חשש שאחיה יעצר, וכי הייתה שתויה בעת האירוע.

אכן מכתב האישום מצטייר תמונה עגומה שלפיה הייתה הנאשמת שרויה בגילופין לאחר שבמהלך בילוי שבילתה עם חבריה שתתה לשוכרה.

לנתון זה היבטים לחומרה ולקולה. לחומרה יאמר שהנאשמת הכניסה את עצמה מרצון ובהתנהגותה הנשלטת והפסולה למצב שבו היא נתונה תחת השפעת אלכוהול ועל כן אין לה להלין אלא על עצמה.

לקולה יאמר שכידוע לאלכוהול אפקט של "הסרת עכבות", וניתן להניח לטובת הנאשמת שהאלימות שנקטה כלפי השוטרים באירוע נבעה מהשפעת האלכוהול ומדובר בהתנהגות חריגה שאינה מאפיינת את התנהלותה השגרתית.

15. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 י"ג), ולאחר שקלול מכלול הנסיבות והשיקולים במקרה דנא, אני סבור **שמתחם העונש ההולם את המעשה נע בין מאסר על תנאי שלצדו של"צ ופיצוי ועד למאסר קצר לצד מאסר על תנאי ופיצוי.**

חריגה ממתחם העונש ההולם לצרכי שיקום

16. האפשרות לחריגה ממתחם ההלימה לצרכי שיקום קבועה בסעיף 40(א) לחוק שזו לשונו:

"קבעביתהמשפטאמתחםהעונשההולםלהתאםלעיקרוןהמנחהומצאכיהנאשמהשתקםאוכיישסיכוישלממשששתקם,רשאהואלחרוגממתחםהעונשההולםלקבועאתעונשושלנאשםלפישיקוולישיקומו,וכןלהורות עלנקיטתאמצעישיקומיכלפיהנאשם,לרבותהעמדתובמבחןלפיסעיפים 82 או 86 אולפיפקודתהמבחן] נוסחחדש [התשכ"ט-1969".

סעיף 40ד(ב)לחוק קובע שבמקרה שבו היו מעשי העבירה ומידת אשמתו של הנאשם בעלי חומרה יתרה, לא יחרוג בית המשפט ממתחם העונש ההולם אף אם הנאשם השתקם או אם יש סיכוי של ממש שישתקם, אלא בנסיבות מיוחדות ויוצאות דופן.

17. בחינת נתוני הנאשמת, מצבה הנפשי, נסיבותיה האישיות, ההליך הטיפולי שבו היא מצויה,

והמלצת שירות המבחן, שכנעוני שיש סיכוי של ממש להצלחת שיקומה ועל כן מצאתי שיש להעניק מעמד בכורה לשיקולי השיקום ולהעדיף על פני שיקולי ההלימה וההרתעה.

18. גיבשתי את מסקנתי זו בהתחשב באלה:

הנאשמת נוטלת כיום חלק בהליך הכולל: טיפול תרופתי, טיפול פרטני, טיפול קבוצתי ואשפוז יום פסיכיאטרי. הנאשמת משתפת פעולה עם שירות המבחן באופן מלא; מגלה מוטיבציה לשינוי וכלשון שירות המבחן: "בעלת רצון משמעותי להעלות את חייה על מסלול תקין וברצונה לקיים חיים מלאים וטובים עבור משפחתה". נוסף על אלה הנאשמת חדלה להשתמש באלכוהול; נטלה אחריות מלאה על מעשיה והביעה צער, חרטה ובושה ולא נפתחו נגדה תיקים חדשים. שירות המבחן מצא שהנאשמת אינה מתאימה לשל"צ עקב מצבה הנפשי המורכב.

על פי המסמך הרפואי מיום 12.12.2019 אשר הוגש מטעם ההגנה, הנאשמת סובלת מ- Complex PTSD מלווה בדיכאון. בשנה וחצי האחרונות הלך מצבה הנפשי והדרדר. עוד צוין במסמך שהנאשמת אינה משתמשת באלכוהול ובסמים מזה שנים רבות וחשוב לה לערוך תיקון בחייה. בשל עוצמת הסימפטומים הפוסט-טראומטיים והדיכאוניים שמהם היא סובלת, הנאשמת אינה מסוגלת לתפקד ולעבוד לפרנסתה. בסיום נכתב שהנאשמת זקוקה לטיפול אינטנסיבי באשפוז יום ובשיקום, לצד טיפול תרופתי.

מסיבות אלה, מצאתי שיש הצדקה לסטות ממתחם העונש ההולם כדי לתמוך בשיקומה של הנאשמת.

העונש המתאים - נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

19. בגזירת העונש המתאים לנאשמת, רשאי בית המשפט להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה** ולתת להן משקל.

בהתאם לכך נתתי דעתי לנסיבות הבאות:

א. **הפגיעה של העונש בנאשמת ובמשפחתה**; הנאשמת אם לשלושה ילדים קטנים, מצבה הנפשי רעוע והיא מנסה כיום לשקם את חייה. בשל חוסר יכולתה לתפקד באופן מלא, הנאשמת אינה עובדת. ברי שהטלת עונש מאסר אף בעבודות שירות, עלול לערער את מצבה הנפשי ולפגוע בסיכויי שיקומה. אשר לעתירת המאשימה לגזור על הנאשמת מאסר בעבודות שירות, ניתן להסיק מהנתונים שלפנינו שהנאשמת לא תעמוד בעונש שכזה. שירות המבחן כבר קבע שהנאשמת אינה מסוגלת לעמוד בצו של"צ, ומקל וחומר אתה למד שלא תוכל לעמוד במאסר בעבודות שירות ובנסיבות אלה, יהיה צורך במאסר מאחורי סורג ובריח.

בהתחשב בכל הנתונים דלעיל, מצאתי ששליחתה של הנאשמת למאסר תסיג לאחר את הישגיה בהליכי השיקום עד כה, ותיפגע בסבירות גבוהה ביכולתה לשקם את עצמה לטובת משפחתה, לטובת החברה ולתועלת האינטרס הציבורי.

ב. **נטילת האחריות של הנאשמת על מעשיה;** הנאשמת הודתה במיוחס לה ונטלה אחריות מלאה על מעשיה. שירות המבחן ציין שהנאשמת הביעה חרטה וביטאה אמפתיה כלפי השוטרת שנפגעה. גם בדבריה לפני הביעה הנאשמת צער על המעשים ומסרה שהיא חשה בושה נוכח המעמד. בנסיבות אלה, ניתן להניח לטובתה הנחות מקלות השמורות למי שהודתה באשמתה שבהן גם הפנמה וקבלה לעתיד.

ג. **עברה הפלילי של הנאשמת;** כולל הרשעה אחת מבית דין צבאי משנת 2009 בעבירות של הפרעה לשוט צבאי והחזקה או שימוש בסמים לצריכה עצמית. כיוון שחלף זמן ניכר מאז שהורשעה ומדובר בהרשעה מתקופת היותה של הנאשמת בשירות צבאי, הענקתי לה אך משקל מזערי.

העונש המתאים - סיכום

20. לאחר שנתתי דעתי לכלל השיקולים הרלוונטיים ולטיעוני הצדדים, סבורני שנקודת האיזון שבין השיקולים לחומרה -מזה, לשיקולים לקולה -מזה, מצויה מתחת לרף התחתון של מתחם העונש ההולם. דהיינו שיקולי השיקום מחייבים לגזור על הנאשמת עונש אשר יסטה לקולה ממתחם העונש ההולם באופן שלא יפגע בסיכויי שיקומה ובניסיונותיה לייצב את חייה.

דומני שעונש בדמות מאסר מותנה שלצדו צו מבחן והתחייבות, יאזן כראוי בין שיקולי הענישה הרלוונטיים.

סוף דבר

21. לאחר ששקלתי את רכיבי הענישה - סוגם ומידתם ואת השפעתם ההדדית, החלטתי לגזור על הנאשמת את העונשים הבאים:

א. **מאסר בן שלושה חודשים שאותו לא תישא הנאשמת אלא אם תעבור בתוך שלוש שנים מהיום את אחת העבירות שבהן הורשעה ותורשע בה בתוך התקופה או לאחריה.**

ב. **צו מבחן למשך שנה.**

הנאשמת מוזהרת שאם לא תמלא אחר הוראות הצו מכל בחינה שהיא או אם תעבור עבירה נוספת,

תהיה צפויה להפקעת הצו ולגזירת עונש אחר במקומו.

ג. **התחייבות בסך 5,000 ₪ למשך שנתיים להימנע מלעבור
עבירה נגד שוטרים לפי סעיפים 273 או 274 או 275 לחוק.**

מתיר את פרסום פסק הדין אולם בשל הצורך בשמירת החיסיון הרפואי של הנאשמת וצנעת הפרט שלה, אוסר את פרסום שמה או כל פרט מזהה אודותיה.

מזכירות בית המשפט תמציא את העתק גזר דין לשירות המבחן למבוגרים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 ימים.

ניתן היום, י' טבת תש"פ, 07 ינואר 2020, במעמד הצדדים.